

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnaburgensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Litterae Pastorales Ad Clerum Osnaburgensem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

LITERÆ PASTORALES

A D

CLERVM OSNABRVGENSEM.

FRANCISCVS GVILIELMVS, Dei & Apostolicæ Sedis gratia Episcopus Osnabrugensis, &c. alligatus in Domino, omnibus vobis de Clero Nostro in Christo Iesu ad Synodum vocatis, operationem perfectam in verâ fide.

ad Coloss. 2. Fratres charissimi. Iterum, etsi corpore adhuc absens, spiritu tamen præsens vobis sum; vosque in illo sancto cœtu ibidem per hæc Meas alloquor: gaudens & videns ordinem vestrum, & firmamentum ejus, quæ est in Christo Iesu, fidei vestræ.

ibidem.

Doleo, quod vobis corpore adesse necdum valeam: Cruciat enim, quod absque vobis, & quidem in his negotiis, versari compellor, quæ amicam spiritualem quietem & Ecclesiarum curas, si non impediunt, saltem perturbant. Id tamen meritò Me etiam solatur, quod in iis & religionis conservatio, & animarum augmentum, nec non totius Imperii Romani ac Patriæ Nostræ salus, maximam habeant partem, ut labores Mei, & instantia quotidiana, ad id unicum directa, etiam sollicitudinem Mearum Ecclesiarum promoveant, atque à Deo mercedem expectent. Sed ex vobis ipsis perpendite, Fratres & Filii dilectissimi, quid patiar Ego. Si vobis molesta est absentia Mea, nemo certè dubitet, mihi molestiorem esse. Non enim parvis est jacturæ, nec ejusdem gravaminis, Me uno carere vos, Meque vestra universitate destitui. Tot Me necesse est affici curis, quot vos estis, & ad singulos quosque vestrum dolere absentiam, timere pericula. Quod quidem & vos sentire pro Me, non ambigo. Sed Ego unus sum: Vobis ergo una, Mihi multiplex incumbit tristandi ratio, utpote pro vobis omnibus cura; præsertim ad Prælatos & Pastores, qui scilicet rationem reddere debent Deo & Mihi, de iis animabus sanguine Iesu Christi redemptis, quibus præsumunt.

Bernard. epist. 143.

Vnde ad illos præcipuè hæc Nostra convertit oratio. Utinam igitur illi diligenter legerent, attente audirent, necnon fructuose ac sollicitè considerarent & intelligerent parabolam, à Christo Domino propositam. Intellectus certe esset bonus omnibus facientibus ea. Speculum planè Sacerdotum est ac esse debet vestrum sanctum Christi Evangelium, in quo magis auditu, quam visu potestis attendere, quid deceat, quid dedebeat; quid impediat, quid expediat; quid ex debito vestri of-

Joan. 10.

ficii vobis incumbat. Considerate ergo non vultum nativitatibus vestræ, sed statum quotidianæ conversationis pensate; & nolite abire negligendo; minus statim obliviscamini quales fueritis, & quales sitis; sed stetis, diligentius investigando quotidie, & perscrutatis medullitis conscientiarum vestrarum, in testimoniis eorum aut gloriemini aut terreamini. Nam, sicut multis gloria, ita multis est ignominia testimonium conscientiarum suarum. Speculum itaque nobis proponitur excellens à Pastore pastorum, dum sub numero trium personarum includit multitudinem universam Prælatorum. Proponit enim, bonum pastorem, mercenarium, & furem. Si boni pastores sumus, gaudeamus; quia merces nostra copiosa est in cœlis. Si mercenarius quis sit ex vobis, timeat; quia periculum illius magnum est in terris. Si fures inter vos sint, ingemiscite; quia locus vobis magnus est in pœnis, nisi vos præparaveritis ad poenitentiam, & quæ voluistis Domino Deo vestro, dignè reddideritis. Tria ergo sunt genera. In primo solo genere, nempe Pastorum, abundat ignis ille divini amoris, & flamma æternæ charitatis accenditur, quæ zelum animarum conservat & auget. In aliis vero duobus generibus, & ignis & flamma illa refrigit; ubi nimirum abundat iniquitas. Scitis proprietates singulorum. Bonus Pastor est, qui ponit animam suam pro ovibus suis. Mercenarius est, qui videt lupum venientem, & fugit. Fur est, qui maculat & occidit. Bonus Pastor non suam voluntatem facere, sed Domini Sui quærit utilitatem; ipsi soli servat fidem, ipsi laborat, ipsum honorat; ipsi quærit gloriam, non sibi. Mercenarius, videns lupum, fugit: Hic ergo quærit quæ sua sunt, non quæ Iesu Christi; alioqui non fugeret, sed sua, imo & seipsum superimpenderet potius, quam gregem suum raptoribus exponeret. Multi certè sunt mercenarii, qui in prosperitate leviter discerni non possunt à bonis pastoribus: habent enim multa cum ipsis communia: habuerunt namque sanam electionem in ingressu, habent mundam conversationem in progressu, pacem Ecclesiæ amant & quærunt, utiliter ac viriliter Ecclesiasticis implicantur negotiis, non recusant onera, sed hoc ideo, quia ambiunt gloriam honoris: amant enim primos recubitus in cœnis, salutationes in foro, & vocari ab hominibus Rabbi; quærunt quæ sua sunt; qui, licet ad horam credant, in tempore tamen

Math. 23.

tenta-

Luca 8. tentationis recedunt; unde sunt amici mundi
 huius, & inimici Dei constituuntur: iterum,
 Iacob. 4. quærunt quæ sua sunt, non quæ Iesu Christi;
 & si non quærunt quæ illius sunt, cum ipso
 non sunt; & qui cum eo non sunt, contra
 eum sunt; & qui contra eum sunt, inimici
 eius sunt: & hi per exteriora mentiuntur Deo
 de interioribus; cum enim sanè prædicent, &
 mundè vivant, cum tunc tamen non Deum sed
 mundum, non Deum sed seipso habeant in
 causa, mentiuntur potius Deo quam homini-
 bus. Et quid dicam de furibus? Furibus hæ-
 retici quidem à sanctis Patribus designantur,
 qui veniunt in vestimentis ovium, intrinsicus
 autem sunt lupi rapaces; & quotquot vene-
 runt, fures sunt & latrones; fures latenter
 nocendo, latrones apertè sæviendo. Sed re-
 linquamus hos: neminem vestrum credo esse
 hæreticum: Omnes creditis in Deum trinum
 & unum, quia passus, & sepultus, descendit
 ad inferos, & ad coelos ascendit: Facit tamen
 Iacob. 2. hæc fides Catholicum? Hac fide utique &
 Diaboli essent Catholici, quia credunt & con-
 tremiscunt. Catholicum utique facit, non fi-
 des, communis dæmonibus & hominibus, sed
 ea tantum quæ communis est & hominibus &
 Angelis; videlicet quæ per dilectionem ope-
 ratur. hæc fide præditus erat Apostolus:
 Galat. 5. Dum tempus habemus, ait, operemur bonum
 Galat. 6. ad omnes, maxime autem ad domesticos fidei,
 non sæculi. Habetis hanc fidem? Ergo non
 solum loquamini, sed & operemini bonum ad
 omnes. Faxit benignissimus Deus, ut fidem

veram Catholicam conservemus, quæ sine
 operibus mortua est, & nos mortui cum ipsa.
 Ah, Deus, auge nobis fidem, ut in Vicariis
 tuis per dilectionem operetur, quatenus ad
 imperium eorum de obsessis animabus dæmo-
 nes efferantur, ut de ipsis prius ejiciantur,
 quam cum ipsis projiciantur in ignem æter-
 num. Plura ad vos scribere modo prohibeor.
 Cætera, cum venero, disponam. Interim,
 fratres charissimi, servite Domino in timore,
 ut sine timore quoque, de manibus inimico-
 rum vestrorum liberati, serviatis illi: servite
 in spe, quia fidelis est in promissis: servite ex
 merito, quia multus in meritis est; nam si cæ-
 tera taceam, hoc solo certè, non immerito,
 sibi vindicat vitam nostram, quod pro ea præ-
 buit suam. Nemo ergo ex nobis sibi vivat,
 sed ei qui pro se mortuus est. Servite in cha-
 ritate illa, quæ timorem expellit, labores non
 sentit, meritum non intuetur, præmium non
 requirit, & tamen, ait S. Bernardus, plus
 omnibus urget.

Hæc vobis, fratres charissimi, denuo pa-
 terno affectu transcribo, ut munus Meum im-
 plem. Vos vestrum impleveritis, si ambuletis
 quisque vocatione suâ, qua vocatus est. Vos
 denique spiritu & corpore valere desidero.

Datum ex Residentia Nostra Episcopali,
 Ratisbonæ, die XXI Sept. anno MDC LIII,
 Episcopatum Nostrorum, Osnabrugensis vi-
 gesimo octavo, Ratisbonensis quinto, Min-
 denensis & Verdenensis vigesimo quarto.

Locus sigilli.

FRANCISCVS GVILIELMVS.

Hicce

Hicce Dominus Officialis, ex speciali Illustris-
sime Suae Celsitudinis mandato, seriam re-
prehensionem contra refractarios nonnullos, cum
variis comminationibus, subjunxit, ac deinde Do-
minus Promotor Aetuarium Synodi, super can-
scriptione Actorum Synodaliū, requisivit, sine
que Synodo imponi petiit; prout Domini Deputati
per Decretum imposuerunt, inceptoque per Succen-

torum Psalmo, Benedicite, &c. ad chorū ma-
joris Ecclesiae recesserunt; ubi deinde Dominus
Abbas caetera ex Pontificali Romano peregit; ac
Synodus cum benedictione, & indictione proximae,
ad feriam tertiam post Dominicam Oculi, que in-
cidit in decimam mensis Martii, anno MDC LIV,
hoc eodem loco habenda, dimissa fuit.

SYNODI DECIMAE FINIS.

